

Lobby bedrijfsleven is toe aan opfrisbeurt

De bedrijvenlobby neemt het klimaatprobleem nog altijd niet serieus, betoogt **Marga Hoek** van de Groene Zaak. Terwijl sommige bedrijven de omslag al hebben gemaakt.

Marga Hoek
directeur van De Groene Zaak en
voorzitter van Het Groene Brein

Europa heeft beloofd een forse bijdrage te leveren aan de bestrijding van klimaatverandering: 40 procent minder uitstoot in 2030. Maar dat besluit was nog maar net genomen of de Europese Commissie sloeg zichzelf een van haar belangrijkste instrumenten, de emissiehandel, uit handen. Ze diende een voorstel in om voor vijf miljard euro aan gratis emissierechten weg te geven aan de energie-intensieve industrie. Het tekent de gespletenheid van de huidige economie en de stuurlaars van de politieke leiding.

Waarschijnlijk ging bij de bedrijvenlobby in Brussel de vlag uit. Even waren ze het gevoelige recente verlies vergeten. Toen verliet Unilever als eerste grote onderneming Business Europe. Reden: onvrede over de houding van de lobbygroep over de groene agenda en het klimaatbeleid. Op de automatische piloot verliezen de traditionele bedrijvenkoepels het contact met het moderne, ambitieuze bedrijfsleven.

Eerder dit jaar waarschuwde Unilever-voorman Paul Polman al voor de grote risico's die bedrijven lopen als de klimaatverandering doorzet. Tijdens een VN-bijeenkomst in Abu Dhabi riep hij alle bedrijven op om niet aan de kant te blijven staan in het klimaatdebat. Hij nam daar fel afstand van de klimaatontkenning en de klaagzang over kosten en banenverlies bij stevig klimaatbeleid van 'het bedrijfsleven' in de krantenkoppen. Hij noemde het een "luidruchtige minderheid, bedrijven met ge-

vestigde belangen die weten dat ze verliezen in de transitie naar de niet-fossiele economie van de toekomst."

Ondernemers in de kou

Bij De Groene Zaak zie ik de dagelijkse worsteling van bedrijven die vooruit willen met hun duurzame bedrijfsvoering, producten en diensten. Ze lopen stevast aan tegen de economische en politieke praktijk die duurzame vooruitgang hindert. Voorbeelden te over. In de energiesector gaat meer overheidssteun naar bedrijven die fossiele brandstoffen stoken dan naar wind- en zonne-energie. Afval produceren is goedkoper dan beperking en hergebruik ervan in een circulaire economie. Innovatieprogramma's richten zich op oude bedrijfstakken in plaats van op ver-

nieuwende duurzame sectoren. Met de overdracht 'om niet' van emissierechten kiest de politiek weer voor de oude vervuulende economie. Daarmee laat ze haar klimaatdoelen uit handen glippen én zet ze vernieuwende ondernemers in de kou.

De Europese Commissie en Business Europe realiseren zich niet dat een toekomstbestendig bedrijfsleven erbij gebaat is om de duurzaamheidslat hoog te leggen. Ook in Nederland is de gevestigde orde zich hier onvoldoende van bewust, zo leerde de moeizame onderhandelingen voor het Energieakkoord.

Het vertrek van Unilever uit BusinessEurope komt op een belangrijk moment. Komend najaar bepaalt de Europese Commissie haar inzet voor de klimaatop, volgend jaar in Parijs. Het bedrijfsleven heeft zich twee jaar geleden in Rio de Janeiro opgeworpen als aangewezen partij om het stroperige politieke debat rond klimaatbeleid vlot te trekken. Hun argument was helder: 'wij zijn, beter dan overheden en politiek, in staat om snel knopen door te hakken en vernieuwende wegen in te slaan'.

Unilever voegt de daad bij het woord en roept gelijkgestemde partijen op hetzelfde te doen. Bedrijven die de toekomst omarmen verlaten de bedrijvenkoepels die bij het achterhaalde verdienmodel blijven. Politici doen er goed aan de voorlopers te steunen en in te zetten op het afweten van de klimaatdreiging. Mede in het belang van het bedrijfsleven. Want, zoals Polman zegt "geen enkel bedrijf kan overleven in een wereld met een op hol geslagen klimaat, grote ongelijkheid en armoede".